

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Bud' me si jisti, že i když nás stíhají těžké a bouřlivé zkoušky, nikdy nebudeme ponecháni sami sobě, nikdy nevypadneme z rukou Pánových, z oněch rukou, které nás stvořily a nyní nás sledují na cestě životem.

Benedikt XVI.

Úvodní slovo

Ptal jsem se jednoho našeho katechumena (byl již ve středním věku): Musíte opouštět mnoho ze svého dosavadního života, zaběhaných zvyků, přesvědčení a představ, asi to není snadné, že? Odpověděl: Naopak, je to každým dnem víc a víc cesta do svobody.

Půst, který se před námi za pár dní otevírá, by měl být právě takovou cestou osvobození. Sv. Pavel říká: Ted' je doba příhodná, což právě na toto období můžeme vztáhnout. Ted' je ten

den spásy. Půst je obdobím, vhodným k tomu, abychom udělali novou, silnou zkušenost s živým Kristem, abychom se od něj nechali spasit. Což znamená, že postní doba není jen a především obdobím odříkání a námahy, tyto věci mají smysl tehdy, když budou negativním důsledkem obrácení k zákonu evangelia. Pak je půst časem radosti, každý den krokem do svobody.

To k nastávající postní době přeji Vám i sobě.

Váš farář Jan Mráz

Informace

- **Popelec v koronavirové době.**

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vydala nótu o udělování popelce v době pandemie. Podle ní se má při udílení popelce postupovat takto: kněz se po požehnání popela a pokropení svěcenou vodou obrátí ke shromáždění a vysloví formuli: „Obráťte se a věřte evangeliu“ anebo „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“. Samotný obřad popelce má probíhat za obvyklých hygienických opatření (rouška a vydezinfikované ruce). Kněz však neopakuje uvedená slova u každého, kdo přistoupí, nýbrž mlčky nechá spočinout popel na hlavy účastníků kajícího ritu.

Tento úkon kajícího ritu se bude v našem kostele konat nejen na Popeleční středu, ale i při všech bohoslužbách 1. neděle postní. Vzhledem k limitům nastaveným vládními opatřeními bude k účasti nutná registrace, a to i ve středu.

- **Přísný půst** je na Popeleční středu a Velký pátek. To konkrétně znamená, že v tyto dva dny se máme postit od masa (závazné od 14 let) a najíst se jen jednou za den dosyta (závazné pro věřící od 18 do 60 let).

V ostatní dny doby postní, kromě nedělí a slavností, by si každý měl

stanovit alespoň malý skutek sebezáporu jako projev vděčnosti Pánu Ježíši, který z lásky k nám na kříži obětoval sám sebe.

- **Kající pobožnosti** v době postní budou přenášeny online z našeho kostela každý pátek a středu od 19. 2. do 26. 3. ve 20 hodin. Obráťme se k našemu Bohu s lítostí nad svými hříchy a s důvěrou v jeho milosrdnou lásku a On nás zachrání.

- **Křížové cesty** budou v postní době v pátek od 17 hodin.

- **Aktuální informace** reagující na případné změny různých protiepidemických nařízení sledujte v nedělních ohláškách a na farním webu. Zatím stále platí hygienická opatření, omezení počtu osob v kostele na mších i mimo ně, rozšíření počtu nedělních bohoslužeb a nutnost registrace na ně i provoz farní kanceláře jen v úředních hodinách.

Desatero Božích příkázání

Cti otce svého i matku svou, abys dlouho žil a dobře ti bylo na zemi

No jo, otče, ale jak to mám udělat, když mě moje matka od dětství bije, jak to mám udělat, když mě můj

otec když mi bylo 13 znásilnil, jak to mám udělat, když mě moji rodiče nechtěli a odložili mě? A mnoho a mnoho dalších otázek bychom mohli k tomuto přikázání přidat, kdy se nám naplnění tohoto přikázání zdá nemožné. V dnešním článku bych se více chtěl zamyslet právě nad tím, jak se k tomu alespoň přiblížit.

Hospodin Bůh nás svěřil našim rodičům. Naši rodiče mají za nás nejenom zodpovědnost, ale mají nad námi i autoritu, na kterou se často zapomíná. Právě autorita je velmi důležitá v našem duchovním životě. Kolik dětí je zraněno ve svém dětství už jenom tím, že je někdo z rodičů nechtěl, protože jsou na obtíž, kolik dospívajících je zraněno právě od svých rodičů, kteří je nechápou a přes všechny zákazy je manipulují tak, že si jejich milované dítě sáhne na život, nebo naopak, kolik rodičů svým dětem umetá cestičku, aby se nikdy neporanily o kámen. Právě v těchto případech je narušena autorita rodičů ke svým dětem, kterou rodičům Hospodin svěřil. Přes pokřivenou autoritu můžeme očekávat jenom pokřivený růst. Slovo autorita pochází z latinského výrazu *augere*, což znamená „podporovat v růstu“, „rozvíjet“. Z tohoto hlediska má autorita především pozitivní smysl a je službou; je světlem, které toho, pro

něhož je autoritou, vede k hledanému cíli, kterým je Kristus. Jak je důležitá modlitba matky, která ztratila svoje dítě, kolik maminek už vymodlilo kněžské povolání svého syna, kolik maminek už v duchovním životě vybojovalo plno věcí pro svoje děti, vnoučata a naplnilo tak svoji autoritu, kterou mají nad svými dětmi.

Čtvrté přikázání ale nemluví o dobrotě rodičů, nevyžaduje, aby otcové a matky byli dokonalí. Mluví o jednání potomků, nehledě na zásluhy rodičů, a říká něco mimořádného a osvobozujícího: třebaže ne všichni rodiče jsou dobří a ne každé dětství je poklidné, všichni jsme povoláni, abychom byli šťastní, protože plný a vydařený život závisí na vděčnosti vůči tomu, kdo nás přivedl na svět. Člověk, ať už má za sebou jakoukoli minulost, dostává tímto přikázáním směrnici, vedoucí ke Kristu. V Něm se totiž ukazuje pravý Otec, který nám umožňuje „*narodit se znovu*.“ Narodit se znovu v Kristu je milost, kterou jsme každý z nás obdrželi při křtu zcela svobodně a dobrovolně, a který nás vede do náruče našeho milovaného Otce.

Nesme si ve svém životě vědomí toho, že Bůh je náš milující otec, který po nás touží, ať jsme ve svém životě zažili cokoliv.

o. Jan Patty Pavlíček

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Chceme vám poděkovat za vaši mimořádnou štědrost projevenou v této náročné době.

Vánoční balíčky

Díky vašim příspěvkům jsme mohli více než 20 lidem zpříjemnit vánoce balíčky s cukrovím, ovocem, perníčky a ořechy. Mnoho sladkostí a ovoce jsme poslali do Domova svaté Markéty a také do střediska Charity Brno na Bratislavské, kde se starají o bezdomovce. Udělali jsme jim velkou radost.

Tříkrálová sbírka

Ve středu 27. 1. jsme předali Charitě – služby Brno peníze, které jsme vybrali na tříkrálovou sbírku. Bylo to přibližně 50 000 Kč. Přesnou částku sdělíme v příštím čísle Tomáška.

Dary za rok 2020

Z vašich peněz jsme poskytli:

Léky pro nemocné leprou LL	12 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty, podpora osob s postižením v rozvojových zemích	12 000 Kč

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Chráněné bydlení	21 000 Kč
------------------	-----------

Celkem 45 000 Kč

Přejeme vám všem požehnané a naplněné prožití postní doby.

Dobrovolníci farní charity

Modlitby matek

v době koronavirové

Jak mnozí ví, funguje v naší farnosti již několik let modlitební skupinka, která je otevřená všem novopečeným i otrkaným maminkám (naše rekordmanka má doma 6 potomků). Od prvních krůčků v podobě modlitby za naše rodiny v úzkém kruhu kamarádek jsme se propracovaly až k otevřenému společenství, kterým prošly desítky dívek a žen nejen od svatého Tomáše.

Kdybychom se náhodou bály, že upadneme do nudné rutiny pravidelných setkávání na faře u čaje a sušenek, připravil nám loňský rok situaci novou a nečekanou – karanténu. Hned ta jarní ukázala, že jsme ženy podnikavé a technicky zdatné. Stejně jako v ostatních oblastech, na která omezení dopadla, jsme nečekaly na pomoc zvenčí (či shůry) a vytvořily jsme si vlastní on-line místnost pod tajným odkazem, který autorka ráda sdělí na požádání. Co se nejdřív zdálo jako otázka několika týdnů už se táhne skoro celý rok, během kterého přibylo do naší skupinky několik miminek, které nám rostou doslova před obrazovkou.

V pravidelném 14denním intervalu vytrháváme notebooky či tablety ze spárů malých školáků a usedáme ke společné modlitbě spojené se sdílením všech starostí i radostí. Aby náš program obstál v tvrdé konkurenci ostatních aktivit, které na nás doma vykukují na každém rohu, zařadily jsme do klasické struktury Modliteb matek hned několik novinek: (i) srovnávací četba evangelia: ekumenický překlad vs. Jeruzalémská bible, (ii) hudební doprovod našeho zpěvu rodinnou kapelou Hortových, (iii) moudré slovo, povzbuzení a požehnání pana kaplana (díky, Patty!). Tato forma setkávání má své výhody: veškeré spílání dětem se snadno skryje pod vypnutý mikrofon a místo složitých přesunů stačí zapnout přesně v 10:00 počítač. ☺ Tou hlavní ale je, že se můžeme i v této komplikované době setkávat ve společné modlitbě, do které pravidelně zahrnujeme také naše kněze a celou farnost.

Veronika Veverka Papoušková

Kostelnické postřehy

Minulá doba adventní a vánoční byla pro mě trochu jiná než ty dřívější. Přestal jsem být půlkostelníkem. Bylo to trochu náročné, vlivem snižování počtu účastníků bohoslužeb se u nás

zvyšoval počet mší, ale počet kostelníků se nezvýšil, naopak zredukoval na polovinu. Nějak jsem si na každodenní činnosti zvykl. Když se kamarádi nabízeli, že mě vystřídají, abych si taky někdy odpočinul, bránil jsem se, že to ještě zvládám a vydržím. Pomocí zesíleného nátlaku a zapojením autority faráře, jsem podlehl a získal dvakrát den volna. Jsem jim za to moc vděčný. Zabránili tomu, abych zpychl, že jsem to kostelnicky náročnější období Adventu a Vánoc zvládl úplně sám. Moc děkuji. Tak má vypadat tělesná i duchovní služba bližnímu.

Naši biskupové nás vyzvali, abychom dodržovali všechna vládní nařízení. Snažili jsme se, ale bylo to velmi náročné. Často nás není dost ani na službu u oltáře, natož ještě personálně zajistit vrátného a pořádkovou hlídku. Určitě nechceme riskovat opětovné uzavření kostelů, ale lépe se dodržují pravidla, kde chápeme jejich smysl. To, že dle platných opatření mohou být v našem velkém kostele mimo dobu bohoslužeb jen dvě osoby a ta případná třetí už ohrožuje zdraví národa, považuji za blbost. I náš otec biskup, který patří k těm opatrnějším, nás na Vánoce vyzval, ať do vchodu kostela umístíme výrazné upozornění, že v kostele může být jen 6 osob (později jen 2), a zároveň umožníme co největšímu počtu lidí návštěvu betléma a soukromou modlitbu v kostele. Víím, že to tak nemyslel,

ale mně to připomínalo téměř výzvu k protivládni rebelii. Chápu, že vláda musí vydávat obecně platná nařízení, která v některých konkrétních případech pak vypadají nesmyslně. U nás na poště, když jsme uvnitř čtyři, už je tam narváno, ale stejná pravidla pro počty lidí platí tam i v našem kostele. Myslím, že naši církevní otcové se měli ozvat, abychom měli pravidla, která bude mít smysl dodržovat. Výjimka ze zákazu nočního vycházení pro půlnoční mši určitě nebyla tím nejdůležitějším, co jsme potřebovali. Striktně dodržovat platná pravidla ani nejde. Myslím, že i ve volnějším režimu, který se u nás ustálil, díky ohleduplnosti většiny farníků nedochází k nějakému zvyšování rizika nákazy. Je škoda, že pro nás neplatí trochu smysluplnější nařízení. Většina našich farníků má totiž přirozenou touhu pravidla respektovat. Nejvíce se to projevilo při prvním ranním úklidu. Tedy doufám, že jsme nic neporušili a kostelník se do povoleného počtu, tak jako u bohoslužeb, nepočítá. Ale uklidit kostel jen ve třech lidech se ukázalo jako poněkud náročné.

Před rokem jsem tu psal o tom, jak v době Vánoc u nás v kostele došlo k několika krádežím, pokusům o krádež a dokonce i k loupeži. Letos to takové nebylo, ale řešili jsme jen mírně odlišné problémy. Výrazným snížením počtu účastníků bohoslužeb

asi hodně klesly i tržby těch, co vybírají u vchodu. Byli proto neodbytnější, dotěrnější, hlučnější i agresivnější. S tím největším zuřivcem jsou problémy dlouhodobě, ale vážnější konflikty byly tak jednou za dva až tři týdny, teď to bylo skoro denně. Už dříve mě některé ženy prosily, abych je z kostela doprovodil nebo pustil bočním vchodem. Jít po prožité bohoslužbě kolem někoho, kdo vám sprostě nadává, je víc než nepříjemné. Rád tuto službu poskytuji každému, jen většinou nemohu ke vchodu vyrazit ihned po skončení mše a je potřeba chvíli počkat. Ten nejagresivnější almužník se rozhodl řešit svoji finanční situaci zvýšením kvalifikace a rozšířením živností. Začal se pokoušet vykrádat kostelní pokladničky, což se mu v poslední neděli vánoční doby i podařilo. Za zajištění důkazního materiálu tímto moc děkuji detektivní kanceláři Babačka a spol. I otec Martin, který je mimořádně vstřícný úplně ke všem a nikdy nikoho neodmítne, mu řekl, že dokud se neomluví a nevrátí ukradené, není vítán. Zkusili jsme se za něj modlit, ale jsme na něj asi slabí, chtělo by to zapojit nějakého zkušeného exorcistu. Chodí dál, i drát do pokladniček se pokouší strkat, a tak je vybíráme po každé mši. Mne už párkrát přiměl vrátit se do dětských let. Nikdy jsem nebyl rváč, ale jako kluk jsem se párkrát popral. No a pak znovu až jako starobní důchodce u vchodu do kostela. Nejsem pacifista, jsem

přesvědčen, že proti násilí je možno násilí použít, jen vím, že to nemusí být vždy to nejlepší řešení. Snažím se ani ty mimořádně nepříjemné lidi nesoudit. Nevím, jak bych dopadl, kdybych měl jejich vstupní životní podmínky. Při těch střetech si připomínám slova svého velkého oblíbence Chestertona: „Voják nebojuje proto, že nenávidí ty před sebou, bojuje proto, že miluje ty za sebou.“

Vánoce bývají i dobou pohádek, ale já jsem si na to v tom vytížení vzpomněl až poslední den vánoční doby. Ty dva dny volna, které jsem dostal, jsem původně chtěl strávit v království Šípkové Růženky, ale má stařecká nespavost byla překážkou. Takže až tu trochu hektickou poslední vánoční neděli, kdy se policejní složky před náš kostel dostavily hned třikrát, jsem si vybavil některé pohádky. Někomu se totiž podařilo rozsypat posvěcené křídly a kadidlo, které jsme od středy nabízeli na mřížce před obrazem Panny Marie Svatotomské. Hned jsem si vzpomněl na Popelku, ale bylo mi jasné, že mně roztomilí holoubci na pomoc nepřiletí. Já těm kálející potvorám bráním ve vstupu na věž i půdu, natož do kostela. Ani pro jejich touhu tulit se k sochám světců na portále kostela nemám moc pochopení. Pohádkovému Honzovi přišli na pomoc mravenečkové. To u mne také nepřicházelo v úvahu. Jejich opakující se pokusy prosadit si hromadnou zpověď jim ve

zpovědní místnosti rozmlouvám verbálně i chemicky. Takže jsem musel pokorně na kolena a pomocníky mi byly jen brýle a pinzeta. Vkleče jsem si uvědomil, že nemám být hamoun, že už jsem si pohádkově žil a asi déle než mnozí. Bylo to po jednom mimořádně vydařeném alpském lyžování. Žena pod vlivem pobytu ve Francii začala nosit slušivý pevný korzet, takže rána pak byla u nás jako v pohádce: „Zahradníku, zavaž mi střevíček!“

Poznamenaná dobou byla i Tříkrálová sbírka. Koledníky jsme v ulicích ani v obchodních centrech vidět nemohli, i když přímé vybírání s koledou nebylo zakázáno. Vhodnou kumulací funkcí a optimalizací procesu koledování by se s úspěchem dal počet králů výrazně zredukovat. Jako velmi problematická se však ukázala nutnost nosit s sebou kanystr s dezinfekcí a pokladničku mít umístěnu na nejméně dvoumetrovém bidle.

I následující doba postní a možná i velikonoční bude neobvyklá a asi i zajímavější než v předchozích letech. A začne to už hned na začátku postní doby. Popelec se bude udělovat bezkontaktně jen prostřednictvím přitažlivosti zemské. Má to velikou symboliku. Pochopil jsem, že my kající si pro něj chodíme právě proto, že na nás to pozemské přitažlivě působí.

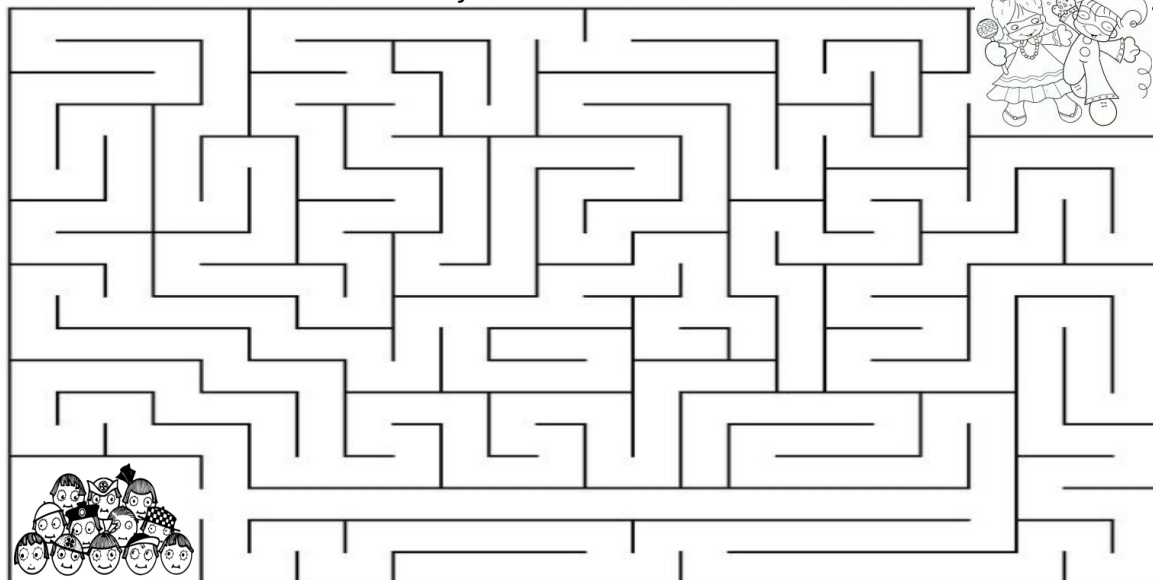
Tož zase su o něco míň hlópe.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

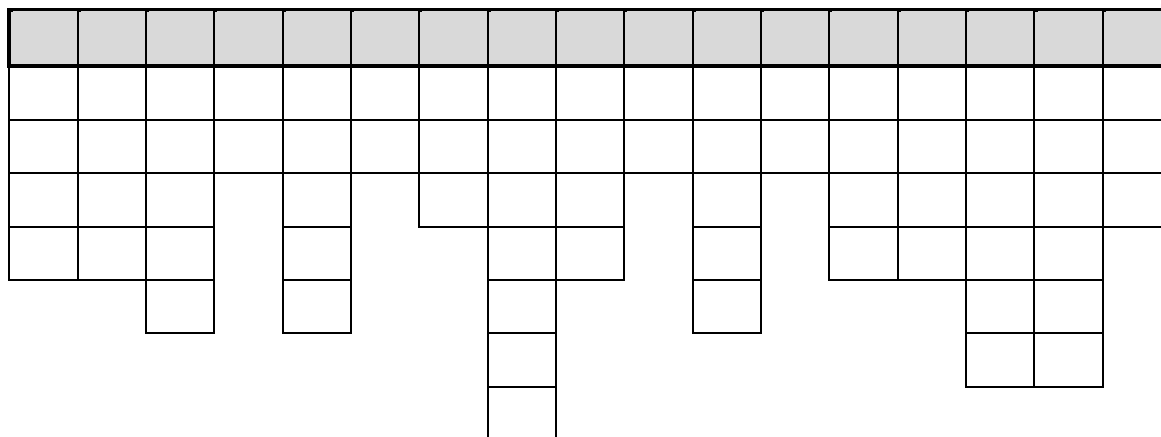
BLUDIŠTĚ. Pomůžes dětem najít cestu na karneval?

PRO STARŠÍ

DOPLŇOVAČKA.

- ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰

- ① hlavní město Francie; ② Boží posel; ③ severská země; ④ orgán čichu; ⑤ Velká Británie;
 ⑥ řeka protékající Plzní; ⑦ první muž; ⑧ náš sousední stát; ⑨ stát (hlavní město Nové Dillí);
 ⑩ citoslovce podivení; ⑪ hlavní město Anglie; ⑫ orgán sluchu; ⑬ stroj (slovo poprvé použil K. Čapek);
 ⑭ otvor do domu; ⑮ kur domácí; ⑯ pokrývka hlavy; ⑰ jméno Mojžíšova bratra

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková